

Almennur félagsfundur haldinn í Landeigendafélagi Slétta og Grunnavíkurhrepps .

Hótel Sögu fimmtudaginn 03. júní 1993 kl. 20.00.

Fundurinn var fjölmennur og talið er að hann hafi sótt um 50-60 manns.

Formaður Þorvarður Jónsson byrjaði á að bjóða gesti velkomna og lagði síðan til að að fundarstjóri yrði kosinn Matthildur Guðmundsdóttir, og fundarritari Oddur Hermannsson og samþykkti fundurinn þau.

Því næst las fundarstjóri 7.gr. félagsins sem kvað á um lágmarksfjölda á félagafundi og í framhaldi af því lýsti fundarstjóri fundinn löglegan og sömuleiðis að löglega hafi verið staðið að boðun hans. Að því loknu gaf fundarstjóri formanni orðið.

Formaður las upp dagskrá fundarins og að því loknu úrdrátt úr skýrslu formanns frá 6. aðalfundi LSG 17. apríl 1993 þar sem m.a. fram kom forsaga þeirra mála sem lágu fyrir fundinum.

Formaður skýrði frá að eftir seinasta aðalfund hafi vaknað áhugi manna til að taka upp málid á almennum félagsfundi og hafi stjórnin fyllt um það á símafundi þar sem aðalstjórn, varastjórn og þeir Hreinn Jónsson, Einar Hreinsson og Snorri Hermannsson hafi setið sem gestir. Niðurstaða þeirra fundar hafi verið sú að Landeigendafélagið ætti að halda þann fund sem nú stæði yfir.

Að þessari kynningu lokinni gaf fundarstjóri orðið laust.

Magnús Guðmundsson þakkaði fyrir fundinn en áleit hann einu ári of seit á ferðinni og spurði hvort stjórnin hefði kynnt sér þær lagagreinar sem lægju til grundvallar ákvörðun félagsmálaráðuneytis varðandi sameiningu hreppsins við annað sveitarfélag.

Formaður sagðist hafa kynnt sér lögin þ.e. sveitastjórnarlög nr. 8/1986 og skipulagslög /1964. Með lesningu þeirra laga megi hugsanlega ná annari túlkun en þeirri sem Félagsmálaraðuneyti (FR) hefði náð.

Magnús G. kvaðst hafa brugðið á aðalfundi þegar hugsanleg sameiningarmál hefðu verið rædd og hissa á að þessi málefni hefðu ekki verið rædd fyrr. Vildi þó ekki gera neitt sérstakt úr því nú, gert væri gert.

Magnús Reynir Guðmundson kvaddi sér næst hljóðs. Þakkaði stjórn félagsins gott starf seinstu 10 árin og sérstaklega vildi hann þakka formanni Þorvarði Jónssyni. Kvað mikið vatn hafa runnið til sjávar frá því landið var friðlýst og að sífellt ykist ásókn í það landsvæði sem til umræðu væri. Með hliðsjón af þeim málum hefðu stjórnvöld áhyggjur af þróun mála á Hornströndum, og bennti á að lög og reglur verða að ná yfir þetta landsvæði sem og önnur í landinu. Hafa bæri í huga að umræða um sameiningu sveitarfélaganna næði einnig til Vestfjarða. Er bæjarstjórn Ísafjarðar hafi borist bréf FR með orðalaginu "hefur ákveðið" hafi menn þar vestra orðið orðlausir, og MRG fullvissaði fundarmenn um að bæjarstjórn Ísafjarðar hafi ekki sóst eftir að Sléttuhrepur sameinaðist Ísafirði. Jafnframf lýsti MRG yfir að bréf félagsmálaráðuneytis hafi verið dónalegt, ódiplómatískt, og úr takt við meðferð bréfa af slíku tagi. Þó Sléttuhrepur rynni undir Ísafjarðarkaupstað væri ekkert að óttast að hans mati. Núverandi fyrirkomulag byggingarmála hafi verið hnökralaust þar sem Hornstrandaneftir virkaði sem einhverskonar byggingarnefnd og friðlysing setti sterkar hömlur á byggingarframkvæmdir.

Hallvarður Guðlaugsson sagðist óska eftir frekari kynningu á skipulagi svæðisins og að á þeim vettvangi yrðum við að fylgjast grannt með málum. Í framtíðinni verði fárra kosta völf og nauðsyn að taka þátt í því skipulagi sem fyrirhugað er að vinna. Hallvarður kvaðst hafa viljað fá öðruvísí bréf frá Umhverfisráðuneyti (UR) hann vildi mótmæla öllu vordrápi á dýrum á landsvæðinu og óskaði eftir meiri friðun á dýrum en viðhaft væri í dag. Jafnframt yrði landeigendafélagið að vera í forsvari þeirrar samvinnu sem framundan væri, því við værum best fallin til að skipuleggja landið þar sem við þekktum það manna best.

Næst dreifði formaður blaði sem hann sagði að fundinum hafi borist. Á blaði þessu voru 5 tillögur þar sem fundurinn var beðinn um að taka afstöðu til þeirra og samþykkja og sú samþykkt yrði síðan send Félags- og Umhverfisráðuneyti.

Magnús Reynir sagðist umfram allt vilja hafa sátt um þetta mál en hann geti ekki samþykkt nema fimmstu tillöguna. Hann minnti á að enn sem komið væri hafi engin sameining átt sér stað og sú staðreynd útilokaði allar hinar tillögurnar. Krefjast ætti alvarlegra viðraðna um málefni Sléttuhrepps þar sem hreppurinn yrði stýrandi aðili.

Magnús Guðmundsson kvaðst ekki geta haldið leyndu að tillögur þessar væru runnar undan hans rifjum og Baldurs Jónssonar. Hann kvaðst vera viljugur til að halda frönn hér á fundinum en ekki við þau ráðuneyti sem stæðu að þessu máli. Hann taldi Magnús Reyni hafa misskilið tillögur sínar og las síðan upp þær 5 tillögur sem um var að ræða.

Hafsteinn Hafsteinsson tók næst til máls og kvað Magnús Reyni hafa sagt flest það sem hann sjálfan hafi langað til að segja. Hafsteinn kvað bréf FR vera dónalegt en engu að síður bæri okkur lögum samkvæmt að hefja viðræður við ráðuneytið. Hann sagði að forsaga þessa máls væri sú að báknið hafi gleymt Sléttuhrep en nú sái það að númerandi ástand gengi ekki og Hornstrandaneftnd hafi tekið sér völd. Ráðuneytið reyndi því að koma hefðbundinni stjórnsýslu yfir landsvæðið. Því miður hafi svo klaufalega tekist til sem sæist af bréfi FR. Það væri ekki spurning um hvort heldur hvenær Sléttuhreppur yrði settur undir hefðbundna stjórnsýslu og því bæri okkur að hefja viðræður við alla þá aðila sem máli þessu viðkæmi. Að lokum kvaðst Hafsteinn ekki geta samþykkt tillögur þær sem hér hafi verið lesnar.

Formaður **Þorvarður Jónsson** kvað Hornstrandaneftnd eiga sér stoð í lögum um náttúruvernd og með breyttum lögum heyri nú Náttúruverndarráð undir Umhverfisráðuneyti. Spurningin sé hvort skipulagslög fari eithvað inná stjórnsýslulög og nefndi vitnisburð um ósamræmi í þá átt. Athuga bæri hvort reynandi sé að fá undanþágu sem feli í sér að Hornstrandaneftnd ásamt Náttúruverndarráði gætu komið á fót byggingarnefnd fyrir landsvæðið. Að því loknu óskaði Þorvarður eftir breytingatillögum við áður frambornar tillögur.

Ásgeir Jónsson kvaðst sammála Magnúsi Reyni um það að eingöngu væri hægt að fallast á fimmstu tillöguna og ef ætti að sameinast einhverjum þá skyldi það verða Ísafirðabær, svo framalega að landeigendur fái að hafa áhrif á úthlutun lóða, byggingframkvæmdir og þvílik málefni.

Kristinn Gíslason kvaðst ekki sáttur við framsettartillögur og kom með tillögur um orðalagsbreytingar. Það væri af hinu góða að koma skipulagi yfir svæðið skv. bréfi frá Skipulagi ríkisins og skipulagslög kveða á um. Reglur hafi hingað til verið of lauslegar, framkvæmdir ekki skv. byggingarsamþykkt og þau mannvirki sem hingað til hafi verið byggð hafi ekki fengið faglega umfjöllun.

Magnús Reynir las því næst upp málamiðlunartillögu í þremur liðum.

Hans Hilaríusson kvað stjórn landeig.félagsins túlka bréf FR um sameiningu ennþá sem hugmynd en ekki orðinn hlut. Stjórn landeigendafélagsins hefði óskað eftir skýringum frá hendi FR en ekki fengið. Hið sama hefði bæjarstjórn Ísafjarðar gert. Hvorugir þessara aðila hefðu því enn ekki fengið umbeðnar skýringar á bréfi ráðuneytisins dags. 24. mars 1992. Jafnframt lagði Hans til að framlagðar 5 tillögur yrðu dregnar til baka og að menn myndu samþykkja málamiðlunartillögu Magnúsar Reynis.

Magnús Guðmundsson sagðist vel geta fallist á málamiðlunartillögu svo framalega sem sá skilningur sem hann legði í málið næði fram að ganga.

Formaður spurði þá Magnús og Baldur hvort þeir gætu fallist á tillögu Magnússar Reynis. Í framhaldi af þessu lagði fundarstjóri til að þeir settust afsíðis og kæmu sér saman um orðalagsbreytingar og þann teksta sem ályktunin skyldi bera.

Hans Hilaríusson kveðst í frammhaldi af þessu draga frávísunartillögu sína til baka.

Að endingu er eftirfarandi málamiðlunartillaga borin upp til atkvæðagreiðslu og var hún undirrituð af Magnúsi Reyni Guðmundssyni, Baldri Jónssyni og Magnúsi Guðmundssyni.

Fundur í Landeigendafélagi Sléttu og Grunnavíkurhrepps, haldinn að Hótel Sögu fimmtudaginn 03. júní 1993 ályktar:

1. Fundurinn mótmælir harðlega vinnubrögðum Félagsmálaráðuneytis sem fram koma í bréfi ráðuneytisins frá 24. 03. 1992 til bæjarstjórnar Ísafjarðar, en í bréfinu tilkynnir ráðuneytið einhliða, og án nokkurs samráðs við landeigendur í Sléttuhreppi og bæjarstjórn Ísafjarðar, að ákveðið hafi verið að sameina Sléttuhrepp Ísafjarðarkaupstað.

Fundurinn krefst þess að ákvörðunin í fyrnlefndu bréfi verði þegar dregin til baka.

2. Sléttuhreppur er nú friðlýst svæði og því eðlilegt að það heyri fyrst og fremst undir Umhverfisráðuneytið eða Náttúruverndarráð svo sem verið hefur og Hornstrandaneftnd, sem í eiga sæti fulltrúar Náttúruverndarráðs og Landeigendafélags Sléttu- og Grunnavíkurhrepps, fari áfram með stjórni á svæðinu í umboði þessara aðila.

3. Fundurinn felur stjórni Landeigendafélagsins að óska nú þegar eftir viðræðum við Umhverfisráðuneytið um framtíð Sléttuhrepps.

Ályktun þessi var samþykkt með miklu fylgi og var enginn á móti.

Þá var gengið að næsta dagskrárið sem fjallaði um skipulagsmál Snæfjalla- og Sléttuhrepps.

Formaður kynnti málið og kvað það hafa verið kynnt á seinasta aðalfundi sem haldinn var 17. apríl 1993.

Landeigendaféagið hafi fengið fundarboð frá Skipulagi ríkisins um að mæta á samráðsfund varðandi Sléttu og Snæfjallahrepp. Kvað hann skipulagssvæðið mjög háð öðrum nágranna byggðarlögum og þess vegna hafi verið leitað til Ísafirðinga um að halda fundinn.

Magnús Guðmundsson sagði að ef Landeigendaféagið mætti á þennan fyrirhugaða skipulagsfund væri óbeint verið að samþykka bréf Félagsmálaráðuneytis frá 24. mars 1992. Á hinn bóginн væri s.s. allt í lagi að setja einhverja línur á blaði.

Oddur Hermannsson lýsti yfir ánægju sinni með þau málalok sem urðu um sameiningarmál hér að framan. Hann væri þó ósammála MG hvað varðaði línur á blaði því þessar línur yrðu að lokum lögfestar og gætu haft úrslitafýringu um hin ýmsu málefni og því skipt landeigendur miklu máli.

Sævar Geirsson bar upp eftirfarandi skriflega tillögu:

"Fundur í félagi landeigenda Sléttu- og Grunnavíkurhrepps beinir því til stjórnar félagsins að þeir upplýsi félagsmenn með fréttabréfi reglulega um málfní Þau sem hér hafa verið til umfjöllunar og munu verða". Nokkrar umræður spunnust um orðið reglulega en tillaga þessi var að lokum **samþykkt** þar sem orðið reglulega þótti túlkunaratriði.

Hafsteinn Hafsteinsson taldi eindregið að landeigendafélagið ætti að tengjast skipulagsmálefnum og taldi að skipulag svæðisins færí fram hvort heldur sem menn væru með því eða á móti. Við verðum að hafa áhrif á atriði eins og landnotkun, nýtingu lands og hvernig byggðaþróun muni verða í náinni framtíð. Málefni eins og frárennslí og sorpurðun þarf að ná fastari tökum á.

Formaður benti á að þegar lægju fyrir reglur varðandi sorp og umgengni á friðlýstum svæðum. Sagðist jafnframt sáttur um þá samstarfsnefnd sem Skipulag ríkisins hafi stungið uppá og að þegar hafi verið valdir menn til starfa í samráðsnefnd fyrir hönd landeigendafélagsins.

Magnús Guðmundsson óskaði eftir að þeir aðilar sem færú á fund skipulagsstjóra myndu kynna honum ályktun fundarins og kvaðst stjórnin reiðubúin til þess.

Örn Valdimarsson óskaði efir að samrit um ályktun fundarins yrði send til hlutaðeigandi aðila.

Hans Hilariusson spurði Magnús Guðmundsson hvort hann væri sammála að formaður landeig.fél. Þorvarður Jónsson mætti á fund skipulagsstjóra ríkisins. Magnús segist frekar ósammála því.

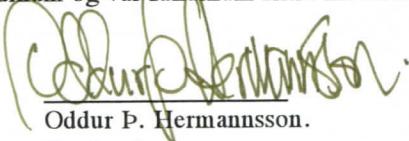
Magnús Reynir sagði það móðgun við skipulagsstjóra ef ekki yrði orðið við boði hans um að mæta á fundinn. Í framhaldi af því kvaðst formaður ætla að mæta svo framalega sem ekkert annað yrði samþykkt.

Undir liðnum Önnur mál var eftirfarandi rætt:

Magnús Reynir kvaðst hafa skilaboð frá "Vestanmönnum" og var það ósk við formann um að aðalfundur yrði haldinn bráðlega fyrir vestan.

Formaður sagðist vona að fundurinn yrði haldinn með haustinu.

Er hér var komið sögu var orðið nokkuð þunnskipað í fundarsalnum og þakkaði formaður fundarstjóra fyrir góða stjórn á fundinum og var fundinum slitið kl. 23.50.

Oddur P. Hermannsson.
Fundarritari